

Til § 44

Efter den gældende bestemmelse i varemærkelovens § 44 kan retten træffe bestemmelser til forebyggelse af yderligere misbrug af varemærket. De foranstaltninger, der kan træffes bestemmelse om, er eksempelvis fjernelse af de ulovligt anbragte varemærker, tilintetgørelse eller udlevering til den forurettede mod eller uden erstatning.

Formålet med ændringen af § 44 er at gennemføre direktivets art. 10 om korrigerende foranstaltninger.

Det foreslås, at de foranstaltninger, der omfattes af direktivet, nemlig "tilbagekaldelse fra handlen", "endelig fjernelse fra handlen" og "tilintetgørelse", udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen til forslagens stk. 1.

De foranstaltninger, der er nævnt i direktivet, er ikke udtømmende. Forslaget indeholder derfor desuden foranstaltningerne "fjernelse af de ulovligt anbragte varemærker" og "udlevering til den forurettede" ligesom den gældende bestemmelse. Forslagets opregning af foranstaltninger er ikke udtømmende og kan således som den gældende bestemmelse omfatte alle foranstaltninger, der har til formål at forebygge yderligere krænkelse.

Lovforslaget medfører mulighed for at anvende følgende foranstaltninger:

- 1) "Tilbagekaldelse fra handlen".
- 2) "Endelig fjernelse fra handlen".
- 3) "Tilintetgørelse".
- 4) "Udlevering til den forurettede".
- 5) "Fjernelse af de ulovligt anbragte varemærker".

Det er den forurettede, der nedlægger påstand om anvendelsen af den eller de foranstaltninger, der findes hensigtsmæssige at anvende i den konkrete situation.

Ved "tilbagekaldelse fra handlen" forstås en fjernelse af eksempelvis varer, der krænker et varemærke, fra detailhandlen med den mulighed, at varerne på et senere tidspunkt kan komme tilbage i handlen. Tilbagekaldelse fra handlen kan tænkes anvendt i den situation, hvor de ulovlige varer tilbagekaldes fra handlen, fordi parterne forhandler om en aftalemæssig løsning i form af eksempelvis en licensaftale.

Ved "endelig fjernelse fra handlen" er muligheden for en midlertidig fjernelse fra detailhandlen ikke tilstede. Fjernelsen er således permanent. Ved "endelig fjernelse fra handlen" er det ikke udelukket, at de ulovlige varer kan tænkes anvendt i ikke kommercielle forhold.

Ved "tilintetgørelse" forstås destruktion af eksempelvis en vare, der krænker et varemærke. "Tilintet-

gørelse" kan tænkes anvendt uanset, om de ulovlige varer har været i handlen.

Ved "udlevering til den forurettede" forstås udlevering uden nogen form for godtgørelse eller vederlag til krænkeren.

Foranstaltningerne i bestemmelsen kan kun pålægges ved dom.

Der er ikke med denne ændring af reglerne tiltænkt en ændring af praksis i fagedforbudssager, hvorefter fagedretten i medfør af RPL § 645, stk. 2 kan beslaglægge rørligt gods med henblik på at sikre forbudets opretholdelse eller som led i en bevissikringsundersøgelse ved krænkelse af immaterielle rettigheder.

Forslaget til stk. 2 præciserer, at foranstaltninger i stk. 1 også gælder for materialer, redskaber eller lignende, der har været anvendt til ulovlig fremstilling af en krænkende vare. Stk. 2 har til formål at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med direktivets art. 10, stk. 1.

I stk. 3 er det præciseret, at foranstaltninger efter stk. 1 skal gennemføres uden nogen form for godtgørelse til krænkeren, medmindre særlige grunde taler herimod. Dette betyder, at den gældende bestemmelse om udlevering af den krænkende genstand mod betaling af et vederlag til krænkeren udgår. Det kan dog ikke afvises, at der vil kunne opstå konkrete situationer, hvor foranstaltningerne foretages med en vis form for kompensation til krænkeren.

Forslaget til stk. 4 gennemfører proportionalitets hensynet i direktivets art. 10, stk. 3. Dette betyder, at retten ved en begæring om korrigerende foranstaltninger skal tage hensyn til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede retsmidler og tredjemands interesser, herunder navnlig forbrugere og privatpersoner, der har handlet i god tro.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til bestemmelsen under punkt 4.4.1.

Til nr. 3

I forslaget til § 44 a foreslås en ny bestemmelse, hvorefter retten kan bestemme, at der i domme, hvor nogen dømmes efter bestemmelserne om erstatning, tilintetgørelse m.v., skal ske en offentliggørelse af dommen. Forslaget har til formål at gennemføre direktivets art. 15, der er obligatorisk for medlemsstaterne.

Formålet med bestemmelsen er at forhindre nye krænkelse ved at afskrække en fremtidig krænker og fremme en øget bevidsthed hos den brede offentlighed. Bestemmelsen har således et præventivt formål.